

ת"פ 23621/04/22 - מדינת ישראל נגד נ' נ' מ'

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 23621-04-22 מדינת ישראל נ' מ'

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

נ' נ' מ'

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ובעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 23.6.20 הגיעו שוטרים לבצע צו חיפוש בבית הנאשם, אך הוא סירב לאפשר להם להיכנס וניבל את פיו. בזמן החיפוש ניגש הנאשם לאחד מחדרי הדירה והכניס לכיס מכנסיו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 7.15 גרם. אחד השוטרים שהבחין בכך הודיע לו שהוא עצור והנאשם בתגובה הניף ידיו, דחף את השוטר, בעט ברגלו ואיים עליו באומרו "אני אסגור איתך חשבון נשמה, אני יודע איפה אתה גר". בהמשך, לאחר שנאזק, הניף הנאשם את ידו כלפי מעלה והכה בשוטר נוסף תוך שהוא מקרב אליו את ראשו. בדרך לתחנת המשטרה איים הנאשם על השוטרים בכך שאמר להם כי "אני יאסוף עליכם מודיעין .. אני ישב עליכם". בהגיעם לתחנה קילל הנאשם את השוטרים "בני שרמוטות, שוטרים חרא, צריך לשרוף את כולכם יא מושחתים", סרב לציית להוראות השוטר, שוב איים על אחד השוטרים באומרו: "... אני אשבור לכולכם את העצמות ...אני הולך לקשור אותך לעץ ולענות אותך...", וגרם נזק בכך שפרק חלון זכוכית במשרד התחנה וכן את קיבוע הספסל המצוי בו. לאור כך הודיעו השוטרים לנאשם שיעשו נגדו שימוש באקדח טייזר אך הוא שב ואיים וניבל את פיו.

2. להשלמת התמונה יצוין שהודאת הנאשם באה אגב הסדר טיעון במסגרתו הודה בכתב אישום מתוקן והוסכם בין הצדדים כי המאשימה תעתור לעונש מאסר למשך שבעה חודשים, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, בעוד שההגנה תטען באופן חופשי.

חוות דעת פסיכיאטרית

3. בעניינו של הנאשם התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית ומטעמים של צנעת הפרט לא אפרט בהרחבה את

הדברים (ע"א 6356/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2021)). בתמצית ייאמר כי הנאשם אינו מוכר למערכת הפסיכיאטרית הציבורית ונבדק באופן פרטי לראשונה בחודש 6/20 בשל שינוי התנהגותי שנקשר לאפיזודה מאנית. בתקופה זו הגיע הנאשם לביקורים תכופים, הומלץ על טיפול תרופתי ובנובמבר 2020 אובחן כסובל מהפרעה דו קוטבית לאחר הופעת תסמיני דיכאון. בחוות הדעת צוין שברקע קיים שימוש בסמים מגיל צעיר וכי מספר ימים עובר לאירוע שהה הנאשם במסיבה עם חברים ושב במצב נפשי רעוע, ככל הנראה כתוצאה משימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים. ביחס להתנהגותו ציין הנאשם שאינו זוכר את שאמר באירוע ומדוע נהג כך. עורך חוות הדעת ציין שיתכן שהנאשם היה בעת האירוע במצב מאניפורמי על רקע שימוש בסמים, אך שאינו חמור דיו כדי לגרום לליקוי ניכר בתפקוד. כיום הנאשם מתפקד כראוי, אינו נוטל תרופות ואינו נמצא במעקב פסיכיאטרי. לאור כך נקבע שהנאשם כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת העבירות וטען שמדובר באירוע חמור שכלל אמירות בוטות ומזלזלות כלפי השוטרים ואף התנהגות כוחנית ומאיימת. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך שבעה חודשים בעבודות שירות וכן מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

5. ב"כ הנאשם טענה שמדובר בצעיר כבן 28, הסובל מבעיות נפשיות מורכבות ונסיבות חייו אינן קלות. נטען שיש להביא בחשבון את מצבו הנפשי בזמן האירוע וכי לא מדובר בעבירות מתכונות וכן שלא נגרם לשוטרים כל נזק. כן הדגישה ההגנה את השיהוי בהגשת כתב האישום, את חלוף הזמן מאז האירוע ואת העובדה שמאז לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים. הסנגורית הפנתה לפסיקה וטענה שמתחם הענישה מתחיל במקרה זה ממאסר על תנאי. כן הודגש שכיום הנאשם לומד ועובד לפרנסתו ומשכך ביקשה להסתפק בענישה צופה פני עתיד ובענישה כלכלית.

6. הנאשם בדברו האחרון הדגיש את מצבו הנפשי אותה עת, את השינוי שעבר מאז ואת תמיכת בני משפחתו במהלך תקופה זו. כן הביע צער על מעשיו, ביקש להתנצל בפני השוטרים וציין שכיום הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

7. במעשיו פגע הנאשם בכבוד, בביטחון ובאוטונומיה של הפרט. במקרה זה הופנו האיומים כלפי שוטרים וקיים אפוא ערך נוסף שנפגע והוא הפגיעה בשלטון החוק וביכולתם של השוטרים למלא את תפקידם ללא מורא פן יפגעו. בעניין זה אפנה לדברים שנאמרו בע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' מוסא (20.9.2010):

"משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על

ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחון האיש. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבורי."

8. ביחס לנסיבות ביצוע העבירות אציין שאין מחלוקת שמדובר היה באירוע ספונטאני ואולם אין בכך להקהות מחומרתו. הנאשם סירב לקבל את צו בית המשפט שאפשר לשוטרים לחפש בביתו ונהג כלפיהם בבוטות ובזלזול. אף אם לא מדובר היה באלימות קשה, עדין יש בכך התרסה כלפי שלטון החוק (ואדגיש שהנאשם לא הורשע בעבירת אלימות נגד השוטרים אלא בהפרעה בלבד). כן אציין שהאירוע לא גרם לחבלה וגם גרימת הנזק לרכוש הסתכמה בפירוק קיבוע הספסל והחלון ולא צוין שמדובר היה בנזק בלתי הפיך שחייב תיקון להבדיל מהחזרה למקום.

9. מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה משתנה בין מקרה למקרה, והיא נעה בין ענישה שיקומית או צופה פני עתיד, לבין עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות שונות, והכל בהתאם לנסיבות העושה והמעשה. ככלל, עבירות המטילות מורא כלפי שוטרים מחייבות ענישה הולמת שיש בה לבטא את הצורך בהגנה על עובדי הציבור לבל יירתעו מביצוע משימתם וידעו שתי המשפטים מעניקים להם הגנה מפני אלו המבקשים לרפות את ידיהם. עם זאת, ראוי להדגיש שהנאשם לא הורשע בעבירה של תקיפת שוטר, ואף לא התנגדות למעצר, אלא הפרעה לשוטר. הבדל זה הוא משמעותי והוא משליך על רף הענישה ההולם את המעשה.

10. בעניין זה אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 2014/21 **אביהו חיון נ' מדינת ישראל** (22.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטר בכך שצפר לניידת משטרה שעצרה בכביש לפניו וכשניגשו אליו השוטרים איים עליהם. על הנאשם נגזרו חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש ובית המשפט העליון ציין כי "העונש שהושת על המבקש מידתי"; רע"פ 4578-20 **אליהו איצחייק נ' מדינת ישראל** (23.7.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים, העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר ועניינו הסתיים באי הרשעה ונגזרו עליו צו של"צ והתחייבות; עפ"ג 14791-02-22 **מוסא מוחמד עלי נ' מדינת ישראל** (18.5.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטר בכך שבעת שהיה מאושפז התנהג שלא כראוי בבית החולים ומאבטח במקום הזעיק את המשטרה. שוטרת שניגשה לנאשם ביקשה שיזדהה והוא בתגובה קילל אותה, איים עליה וירק לעברה. נקבע כי המתחם נע בין חודש מאסר בפועל ועד שמונה חודשי מאסר בפועל ובשל מצבו הנפשי ונסיבות נוספות נגזרו על הנאשם חודשיים מאסר בפועל והופעלו מאסרים מותנים כן שסה"כ הוטלו עליו ארבעה חודשי מאסר ועונשים נלווים. ערעורו התקבל חלקית ונקבע כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות תחת מאסר בכליאה; ע"פ 28726-12-14 **ויאצסלב לוקובסקי נגד מדינת ישראל** (19.2.2015), בו נדחה ערעור נאשם שנידון ל-60 ימי מאסר בעבודות שירות בגין עבירות איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. במקרה זה איים הנאשם על שוטר ולאחר שהאחרון הודיע לו שהוא מעוכב, הפריע לשוטר תוך שנצמד אליו, הניף את ידו לעברו ואחז בחוזקה במכנסיו. הנאשם המשיך לאיים על השוטרים בניידת ובתחנת המשטרה.

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות, בנסיבות ביצוען, נע בין מאסר מותנה לשמונה חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ואף לא התבקש תסקיר. עם זאת, אין להתעלם מהעובדה שמדובר בצעיר שעברו נקי וכי האירוע התרחש, כך נראה, על רקע מצב נפשי רעוע, אשר הנאשם אינו מצוי בו עוד. כן, אין להתעלם מהעובדה שחלפו מאז מעל לשנתיים וחצי במהלכם לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. אציין עוד שהתרשמתי מתמיכת משפחתו אשר ליוותה אותו לכל הדיונים. כל אלו, נתונים שיש בהם ללמד על סיכוי נמוך להישנות מעשים דומים.

13. בבואי לקבוע את עונשו של הנאשם, הבאתי בחשבון כאמור את העבר הנקי, הגיל הצעיר והמצב הנפשי בעת קרות האירוע. הבאתי עוד בחשבון את נטילת האחריות המידית ואת החרטה שהפגין בדבריו בפני. הבאתי עוד בחשבון את השיהוי שבהגשת כתב האישום. העבירות בוצעו בחודש 6/20 ואילו כתב האישום הוגש רק בחודש 4/22. מדובר בתקופה של קרוב לשנתיים ממועד ביצוע העבירות ויש ליתן לכך משקל. המאשימה לא התייחסה לטענה זו ולא ניתן כל הסבר לשיהוי המתואר. כידוע, שיהוי משמעותי עשוי להעניק לנאשם סעד בדמות הגנה מן הצדק עד כדי ביטול כתב האישום (רע"פ 1611/16 **מדינת ישראל נ' יוסף ורדי** (31.10.2018)); פסקה 109 לפסק דינו של המשנה לנשיאה, כב' השופט מלצר) וכן יש בו להשפיע במקרים מסוימים על גבולות המתחם (ע"פ 7621/14 **אהרן גוטסדינר נ' מדינת ישראל** (1.3.2017), פסקה 50 לפסק דינו של כב' השופט הנדל). במקרה זה, לא טען הנאשם לסעדים אלו, אלא ביקש שנתון זה יובא בחשבון לעניין העונש (סעיף 40א(9)-(10) לחוק העונשין) ובטענה זו יש ממש.

14. על רקע דברים אלו, דעתי היא שראוי להקל עם הנאשם. עם זאת, שקלתי שמא אין מקום לענישה בדמות מאסר קצר בדרך של עבודות שירות. בסופו של יום סברתי שניתן להימנע אף מכך. הנאשם מצוי כיום במקום אחר מזה בו היה נתון בעת ביצוע העבירות. הוא לומד ועובד. אביו חולה והוא תומך במשפחתו. בנתונים אלו סברתי שעונש מאסר קצר (ואף בעבודות שירות) עלול להסיטו ממסלול חייו וראיתי להימנע מכך. האיזון ימצא בהטלת ענישה מותנית מתריעה וכן בענישה כלכלית.

15. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירה נגד שוטרים.

ב. קנס בסך 4,000 ₪. הקנס ישולם ב-8 תשלומים שווים ורצופים מיום 1.3.23 ובכל 1- לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים או יותר במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיד.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ג, 15 ינואר 2023, במעמד הצדדים.